

Matematik Dünyası'ndan

md@math.bilgi.edu.tr

2002 Sonbaharı'nda bir gün, hayatımı, yaşantımı, amaçlarımı ve her şeyimi baştan aşağı değiştirecek bir telefon geldi.

Betül Tanbay'dı arayan. O zamanlar TMD'nin sade bir üyesiydi, bugün başkanı.

- Ali, Yönetim Kurulu toplantısından arıyorum seni, diye söze girdi. Matematik Dünyası'nın sorumlusu olmak ister misin?

Hayatımın öyle bir dönemindeyim ki... Acil işlerimi bile yetiştiremediğim ve mutlaka yapmam gerekenleri ancak günde 24 saat ve hiç durmadan çalışarak ömrümün sonuna doğru -o da belki- bitirebileceğimi idrak ettiğim bir dönem...

Öte yandan öyle de bir öneri ki reddetmek mümkün değil! Binlerce gence seslenebileceğim, binlerce genci etkileyebileceğim bir fırsat gelmiş önüme, tepilir mi! Diğer acil işlerimi teptim! Ne yalan söyleyeyim, bu işi iyi yapacağıma da güveniyordum.

- Reddetmeye hakkım olduğunu düşünmüyorum, diye cevap verdim.

Bir süre sonra içime bir korku düştü. O zamanlar dernek başkanımız Tosun Terzioğlu'ydu. Etkili ve otoriter bir isim. Ya o yazı olmaz, bu böyle yazılmaz, ona öyle demezler diye her şeye karışırsa, beni denetlemeye kalkarsa... Hemen derginin eski sorumlusu Ünal Ufuktepe'yi arayıp Tosun Terzioğlu faktörünü sordum.

- Hiç ama hiç karışmaz, dedi.

Gerçekten de aynen Ufuktepe'nin söylediği gibi oldu, hiç karışmadı.

Bu anlattıklarım 2002'deydi. Şimdi yıl 2012. Aradan 10 yıl geçmiş.

İlk sayıyı hazırlamak için aylarca sabahlara kadar çalıştım. 72 sayfalık bir dergi tasarlamıştım. Sabaha karşı, artık çalışamaz hale gelince internetten matematikçilerin, matematik kulüplerinin adreslerini bulup, böyle böyle bir dergi çıkıyor, abone olun diye mesaj atıyordum. Abone sayısı 100'e ulaşmadı bile. Çok üzüldüm, bir iki defa ağlamaklı olduğumu anımsıyorum. Bunca çalışmanın sonucu böyle bir ilgisizlik beklemiyordum... Son bir mesaj daha attım: "Şimdi abone olun, yoksa gelecekte dergiyi müzayedelerde ateş pahasına alacaksınız... Hatta yatırım amaçlı birkaç dergi birden alın..." Halkımız kendine güveneni sever diye düşünmüştüm ama fayda etmedi...

Abone yok ama dergi hazır. Dergi hazır ama dizgici yok. Dizgici buldum ama matbaa yok. Matbaa buldum ama dağıtıcı bulamadım. Dağıtıcı buldum ama uygun kargo şirketi bulamadım... Bunların her biri son derece ilginç ayrı bir maceradır. Emekliliğimde yazarım!

İlk sayıyı 4000 bastım. Satmaz ama, olsun, şanşeref olur... Bir haftada tükendi! 2000 daha bastım. O da kısa sürede tükendi. İkinci sayıyı 112 sayfaya çıkarıp 8000 bastım. Üçüncü sayı 11.000, sonra 15.000... Tirajımız giderek arttı. Şimdi 2003 sayılarından hiç kalmadı, hepsi tükendi... Diğerleri de tükenmek üzere. Söylemişim!

Yazışlerinde onuncu yılımda dizgicimiz Kadir Abbas'a, asistanımız Aslı Can Korkmaz'a, yaşamımın bu yeni safhasına adapte olan eşim Özlem Beyarlan'a, MD'nin önceki emekçilerine, fikir babalarına ve analarına ve dergiye emek ve destek (ve de reklam!) veren herkese hepimiz adına çok teşekkür ederim. Güveniniz için de siz okurlara da şahsen teşekkür ederim.

Ali Nesin